

Aase Olesen (RV):

Det er et punkt i det radikale venstres nordiske program, at vi ønsker at skabe mere debat og mere viden om Nordisk Råd og nordisk samarbejde i det hele taget. Derfor ønsker vi, at der forud for hver af de årlige sessioner holdes en debat i folketinget om de problemer, vi arbejder med i Nordisk Råd. Det betyder ikke, at vi ønsker så at sige at tage duften af debatten på sessionen. Vi ønsker heller ikke at binde partierne på forhånd. Derfor finder vi, det havde været en rimelig ting, at man havde taget en redegørelsesdebat forud for selve sessionen. Det er jeg selvfølgelig lidt ked af at ministeriet ikke er enig i.

Det undrer mig egentlig, at vi får et så langt indlæg, som ministeren kom med her. Vi kunne i og for sig lige så godt have fået det som en skriftlig redegørelse, og så kunne vi have diskuteret ud fra den.

Nu drejer debatten her i dag sig om en førstebehandling af beretningen, og det er unægtelig noget andet. Det viser sig, at disse førstebehandlinger af beretninger igennem mange år ikke har ført til nogen tilkendegivelser, og det er måske en af grundene til, at man ved så lidt om nordisk arbejde og Nordisk Råds eksistens overhovedet. Det er faktisk tankevækkende, at da den særlige, af sig selv, om jeg så må sige, nedsatte Gyllenhammar/Sundquist-gruppens rapport var på vej, spurgte man i en opinionsundersøgelse befolkningerne i de nordiske lande, om de vidste noget om denne rapport, og fik det svar, at den kendte folk, endda inden den var udkommet, men de kendte ikke noget til Nordisk Ministerråds handlingsplan. Det kunne godt give anledning til overvejelser om, hvordan vi egentlig kommunikerer med vores befolkninger om disse meget vigtige ting.

Jeg er enig med dem, der har sagt, at påstandene om, at det nordiske samarbejde ikke fungerer og drukner i papir, og at der kommer få resultater ud af det, er meget misvisende. Vi ved jo alle, hvor nemt vi kan rejse rundt i Norden. Vi ved, at vi har et fælles arbejdsmarked og et fælles socialpolitisk grundlag at eksistere på. Det er ting, som er uhyre svære at opnå i forhold til andre lande; jeg behøver ikke at nævne hvilke.

Der er faktisk opnået utrolig meget, og vi samarbejder på kryds og tværs i samfundet.

Der findes vel næppe den bare lidt større organisation her i landet, der ikke har samarbejdet med sine nordiske søster- og broderorganisationer.

Det nordiske stof har vistnok specielt i Danmark kun i meget lille omfang pressens bevågenhed. Hvis man læser svenske aviser en gang imellem, vil man se, at det nordiske stof fylder betydelig mere, og at deres viden om de øvrige nordiske lande er betydelig større, end det er her i landet. Det er noget, vi til en vis grad kan takke os selv for.

I det norske storting debatteres de nordiske emner forud for hver session, og jeg synes, at vi også skulle gøre det til en tradition her i landet. Vi må spørge os selv, om en beretning som den, vi har liggende her foran os, er et velegnet udgangspunkt for en sådan diskussion. Jeg har allerede nævnt, at vi kunne have haft en redegørelsesdebat i stedet for, men hvis man af en eller anden grund ikke ønsker det, tror jeg, det er nødvendigt, at vi i den danske delegation tager det problem op, hvordan vi skal lave vores årlige beretning om det nordiske arbejde.

Jeg synes, beretningens indledning er udmærket, hvor man taler om, hvad der er foregået, og påpeger, at de nordiske partier og de forskellige grupperinger har vist vilje og evne til at samle sig om fælles aktioner og har vist pragmatisk vilje til at nå til resultater. Men det meste af beretningen, det må vi indrømme, er en gang klip og klister af citater fra referatet af forhandlingerne, som vi jo får på anden vis, og som vi lige så godt kunne have læst dér. Det er i høj grad vores egen fejl, at vi ikke har lagt nogle retningslinjer for, hvordan en sådan beretning hensigtsmæssigt kunne udformes, så den havde anden interesse end den snævre, der går ud på at se efter, om man nu er citeret helt eller halvt eller slet ikke.

Jeg tror, vi bør sætte os hen i delegationen og finde ud af, hvordan vi får en hensigtsmæssig beskrivelse af, hvad der foregår, samlet i emner, hvad der er foregået i udvalgene, hvad der er foregået af spændende konferencer, møder og seminarer.

Noget af det allervæsentligste, der foregår i Nordisk Råd for øjeblikket, synes jeg, er det spændende begyndende samarbejde mellem partigrupperne. Det mener jeg er spændende, fordi det kan give sig udslag konkret i det, Nordisk Råd vedtager, men lige så me-